

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi M. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o sygn. I ACo [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 16 grudnia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

8 października 2025 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Szczecinie) M. T. (dalej: Skarżąca) wniosła pismo zatytułowane jako „zażalenie, skarga i wnioski” w którym domagała się stwierdzenia „rażącej” przewlekłości i beczynności Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, przy czym w petitum skargi oznaczyła postępowania toczące się pod sygn. I ACo [...] i I C [...].

Z akt sprawy wynika, że postępowanie o sygn. I C [...] toczyło się przed Sądem Okręgowym na wniosek Skarżącej o wznowienie postępowania, które było prowadzone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie pod sygn. I C [...]. Postępowanie w sprawie o sygn. I ACo [...] toczyło się natomiast w konsekwencji postanowienia Sadu Okręgowego w Szczecinie z 8 września 2025 r. wydanego na podstawie art. 48¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Według przepisów powołanej ustawy skarga na przewlekłość nie przysługuje w każdym postępowaniu, ale - przeciwnie - dotyczy tylko postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog ten ma charakter zamknięty (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowań toczących się na skutek wystąpienia sądu właściwego do sądu przełożonego o wyznaczenie innego sądu do rozpoznania sprawy na podstawie art. 48¹ k.p.c. Postępowanie to ma bowiem charakter wypadkowy (incydentalny) - nie dotyczy ono postępowania co do istoty sprawy. Skarga nie przysługuje natomiast na przewlekłość postępowania incydentalnego, jest to bowiem postępowanie spoza głównego nurtu postępowania w przedmiocie odpowiadającym przytoczonemu pojęciu "sprawy" (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2021 r., I NSP 130/21).

Według art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 3 ust. 1 u.s.p.p. i art. 5 ust. 1 u.s.p.p.

Adam Redzik

sk

[a.ł]